

Z přátelských kruhů.

Z NIOBRARA, Nebr., 28. ledna 1912. — Čtenáři redakce! Často se mi namane otázka: "Proč jsem na světě?" A často o otázce té vážně přemýšlím. Každý smrtelník vykládá si pobyt na tomto světě jinak, dle své povahy, dle svého vzdělání a dle okolností, ve kterých se pohybuje. Přirozená povaha člověka rozhoduje v pracích jeho povolání neb skutečích, které také dle své přirozenosti zastává a dle svých přirozených smyslů vykonává. Přirozených smyslů jest mnoho a od sebe se lišících. Smysl a povaha jsou dvě rozdílné přirozenosti, které buď pospolu pracují výtečně, aneb si navzájem odporují. V poslednějším případě člověk obdařený smysly neb povahou si odporuje, jest málo šťastným. Jedna vlastnost jest třeba dobrá, myslná, užitečná, avšak vzdor tomu přirozenost druhá té první odporuje a dobrý smysl poráží a ničí. — Šťastný člověk ten, který jest obdařen dobrou povahou a dobrými smysly, jež pracují ku předu a dobrou a upřímnou povahou je provází. Člověk, který jest obdařen výtečnými smysly přírodou, jest šťastný, byla-li mu vstřípena na tomto světě i povaha. Povaha může být vstřípena každému, ale musí se začíti ihned, jakmile člověk počíná chápat rozumem. Jakmile začne pracovat rozum, začne zároveň pracovat i povaha člověka. Bystrých a schopných smyslů nemůže se dáti každému, ty jsou přirozené, povaha však ano. Mnohý si však pomyslí, jak je to možné, než jest tomu vsakutku tak. — Otázka jest, kdo to jest, jenž může dáti člověku povahu? A odpověď zní: Rodiče to jsou! Musí se však započítí ihned, jakmile dítě počne poznávat rozum. — Děcko neví, co je dobré neb zlé, to však vidí rodiče na svém děcku a proto se má začítí se vštěpováním dobrých vlastností hned v útlém mládí. Jak praví moudré přísloví: Mladý stromek se poddává, starý však se ohýbat nedá. Jsou ale také případy — jejich však je pořídku — že syn neb dcera, když dospějí do mládeckého neb panenského věku, stanou se i při dobrém vychování a dobré péči rodičů lidmi zkaženými. To se stává obyčejně tehdy, když jsou děti odloučeny od rodičů a přijdou do nepořádké společnosti, aniž by toho z počátku samy postřehly aneb postřehnou toho teprve tehdy, když jest již pozdě. V takovém případě je to pro rodiče velice smutné, avšak vlna se jim dávatí nemůže. Zde rozhoduje náklonnost neb náruživost. Mnoho mladého dorostu touží po tom, co se mu zapovídá a před čím se varuje. Jsou jako Eva, již bylo zapovězeno jísti ovoce z jediného jen stromu, ale přece jí to nedalo, aby neokusila. Tedy hned první rodiče byli zvedávi, co vlastně v tom zapovězeném věci. Vězev v něm zlo a tak jest tomu i dnes. My víme, že za každým přestoupením zákona následuje trest, na přestupek ten vyměřený. A přece se nedbá, přestupce zákona nedají se odstráti ani tresty vinníků, jež si musejí za přečiny své odpykati. Jsou však vinníci ještě jiného rázu, totiž tať, kteří své nekalé úmysly provozují prostřednictvím jiných. Jest to asi tak, jako když jde voják proti nepříteli. Sám by rád nepřítel zničil, ale hojí se, aby jen samému nebylo ublíženo. — Proto se schová za nějaký předmět a třebas i za člověka a z úkrytu svého páli na domnělého nepřítel, až vli dobře, že mu tento v něm neublíží. Podobné se děje i u občanstva civilního. Proč jsme přišli na tento svět? Jsme přece ty nejmoučnější bytosti, které ovládají veškerou přírodu na světě, žijeme v době nejvyšší civilizace, jaká kdy byla — a přece nemáme a dostatek uznání a uznání, abychom rozuměli, co je dobré a co jest zlé. Kdy to bude? Doba ta jest ještě daleka, lidstvo se musí vychovávat jinak, než jak se doposud děje. Výchova lidí by musela být všeobecně stejná a shodná, jak si jí kdo přeje. To jsou právě ty nesobody mezi námi. Na příklad, utvořme si pravidla výchovy pro mládež a to budí zákonem pro každého říjit-

ho na tomto světě. Počneme s výchovou asi takto: Učme dívky, aby měly každého rády. Děti se nemají dráždit ani zlobit, ani popouzet ku zlosti a nenávisť, nýbrž mají býti vedeny k tomu, aby každého měly rády a každému důvěřovaly, aby byly s každým sdílly, aby každého milovaly tak jako milují sebe samy, by byly prosty touhy po mamou a vystříhaly se lakoty, by netoužily býti bohatšími než ten druhý (upřímná povaha by tomu nestovolila), by byly stejně pracovity, by se varovaly všeho, co by mělo za následek zlo v budoucím jich životě. Ó, jak krásný život by pak zavlád, život, jenž by byl prost všech nepřičetností, a kterými se nyní shledáváme a kterými se trýzníme a mučíme po celý náš pobyt zde na světě. A proto jsme se zrodili a přišli na tento svět, abychom druh druhu mučili, druh proti druhu pikle kul, po majetku jiného toužili a k smrti jej umučili? Budiž to hanbou dvacátému století, století civilizace a osvěty, jak se o něm praví! Proč jsou války? Snad proto, aby lidé, když se jich více narodí, nekam se vehnali a tam pobili, a jich bylo méně. Tak jsem slyšel, když jsem byl malý chlapec, to prý jinak ani být nemůže. Nebo Bůh trestá lidstvo válkou? — Některý monarcho si vzpomene a vyše velikou armádu na svého souseda, aby ho ztrestal a ukázal mu, jak jest mocný a že mu musí být po vůli. A proto musí padnout na tisíce nevinných lidí — pro jednu svéhlavu a špatně vyhládanou hlavu. Proč takový vyběhkanec nevezme meč a nejde se se sousedem vyrovnati sám? To vše by přestalo, býti stejnoměrné výchovy pro každého zrozeného člověka. Přirozené lidstvo dnešní k onomu před sto lety neb dle. Tenkrát byli lidé jeden k druhému upřímní, ušlechtilí, smířliví, jeden druhého více miloval a ctil a vypomáhal si vzájemně v časech zléch. Mnohý třeba řekne: Jak on to může vědět, že toto píše? Ano, vim to a pamatuji, co vypravoval dědeček, který byl tenkrát devadesát roků starý. Bylo mi deset roků. Vypravoval dědeček, jak si ve zlatých letech vypomáhal a jak tu bídu jeden s druhým snažili. Také k nám chodil jeden stařec, který celý svůj život ztrávil mezi cizími lidmi a nejvíce na Moravě. Ten celé zimy n nás sedával a své zkušenosti vyprávěl. To by měla slyšet nynější generace a seznala by, jaké zlo bývalo a jaké je nyní. Na to ovšem mnohý ten přemouřelý mladík bude míti snadnou odpověď, že byli lidé dříve hloupi, že nedovedli tak dobře hospodařit a že tomu nerozuměli. Než dejme jim otázku, jak by to asi oni dělali, kdyby nebylo železnice, továren, vývozu ani přívozu a veškerých potřebných strojů? Když není spotřeba, nemůže býti odbytu, není peněz, hospodář nemůže rozvinout činnost svou, neb co by s tím dělal, kdyby výrobek neodbyl. A tak tomu bylo za starých časů v Evropě a v začátcích i zde v Americe. Když sem člověk přišel a zabral si homestead, nemaje než holé ruce a padesát až sto mil ke záře, tu věřím, že se mu to hloupě hospodařilo a špatně rozumu vydávalo. Slyšel jsem se už, jak syn řekl otcí, který mu zanechal farmu se vším zařízením bez dluhu, že prý nedovedl hospodařit, teď aby se podíval, jak se dělají peníze. Mladík takový se měl hanbou zardít až po uši, když vypustí z úst slova taková!

zemel následkem vykrváčení. Druhý den na to obdýván byl ink-vent. Shelton byl zatčen a čeká se na jeho soudní výslech. S úctou Frank Tabor.

Z WHEELER, Ark., 5. února 1912. — Čtenáři redakce! Před několika měsíci odstěhoval jsem se z Tyndall, So. Dak., do státu Arkansas a od té doby mne dohání mnoho dopisů ohledně této krajiny. Ježto by bylo pro mne úplně nemožno, abych každý dopis zvlášť zodpovídal, proto chci podati všem, kteří se o tuto krajinu zajímají, částečné objasnění touto cestou. Počasí jest zde velmi příjemné, ačkoli letošní zimy byly krutější, nežli po mnoho minulých roků, avšak v porovnání s Dakotou jest veliký rozdíl. Zde totiž nejsoú žádné větry, které čmí zimy tak nepřijemné. Pokud se týče půdy, ta jest sama v sobě velmi úrodná, avšak má též své vady, jestli místy dosti kamenitá a tudíž těžko k obdělávání. Ovšem je jsou zde půdy všeho druhu — rovné i kopevité, a kamenem i bez něho, a dle toho jsou též ceny pozemků. Na oněch hrubých pozemcích jsou ponejvíce zahrady, kterých jest zde velké množství a dosti dobře se vyplácí. Dále se zde pěstuje pšenice, korna a oves s dobrým úspěchem. Tato krajina má ještě hodně lesů, a topení jest tudíž laciné, stojí pouze tu práci. Krajina zdejší jest v mnohém ještě pozadu, ač nyní počíná se tu jevit jiný život a více probuzení, neboť se sem počínají stěhovat pokročilí farmeři, kteří hledí více na zvelebení krajiny a to počíná již míti své následky, neb pozemky vstupují v ceně velmi rychle. — Mnohý by se domníval, že farmeři, kteří mají zahrady v menších rozlohách, jsou v nevýhodě oproti oněm, kteří mají zahrady rozsáhlé, a sice v tom, že snad nemohou prodat své ovoce s výhodou. Než není tomu tak. Jest zde mnoho smáren, které mlékárny koupí vše ovoce, které jest jim nabídnuto, ač nejvyšší cenu tržovou. Také i po menších městech skupují ovoce od farmerů a zasílají je po karáech. Jedna věc jest jista, že ovoce se vždy dobře prodá. Konečně musím adělit, že jsou zde ty nejlepší vody, jaké lze naléztí v celých Spojených Státech a všude jest vody nadbytek, plno krásných pramenů a voda té nejlepší jakosti. Proto myslím, že krajina tato jest velmi zdravá. Se srdečným pozdravem et. redakci a spanilým čtenářkám a čtenářkám znamenám se váš John Kozel.

Z DAYTON, Ohio, 1. února 1912. — Čtenáři redakce! Zde vám zasílám \$1.50 na předplatné na "Pokrok". 30c na kalendář Američanů a 20c na kalendář z Čech, třeba "Velký Slovanský". — Nového zde není nic, než že jsme tu měli krutou zimu v lednu, kdy i při horkých kamelech přestýdaly mi při práci ruce. Váš časopis mě velice zajímá, neb jest v něm dosti hezké čtení, všechny zprávy a i ta "Zemská Hlídka" se mi líbí. — Přeji vám mnoho zdaru ve všem vašem podnikání a znamenám se v čest váš Wm. Kratochvíl.

Z PORTLAND, Ore., 1. února 1912. — Čtenáři redakce! Byv vami vícekrát vyžván k dopisování, odhodlal jsem se konečně napsati několik řádek z tohoto vzdáleného západu o svých zkušenostech, zde nabytých. V květnu 1908 jsem opustil Schuyler, Nebr., v úmyslu, že si prohlédnu západ v létě, tedy v době, kdy krajina nejlépe ukáže, co se v ní dá vypěstovat. Navštívil jsem Walla Walla ve Washingtonu, kteréhož místo jest rozhlášené po celé zemi. Pšenice pozemky leží na východ a na sever od města Walla Walla, kličto západně a jižně od města pěstuje se většinou alfalfa a ovoce. Západní část okresu Walla Walla je pláštěná pšouí. Město Kennewick, Wash., nalézá se tam, kde ještě před několika léty prostřála se pšouí pláštěn. Nyní jest krajina ta zavodněna a široce prosplvá. Jelikož jest půda velice plná, vedou vodu k zavodňování dvě věcnými koryty (flumes). Pozemky v okolí Kennewick a Walla Walla jsou drahé, tak že jest do sověru zavodňování značnou sumou peněz. Dále jsem prošel větší část bohuře Palouse, jejíž sláva jako bohuře slavné hlásá se všemo světu. Ale i zde jest to jako všu-

de jinde. Jestliže Smithovi sype pšenice 50 až 60 bušlů po akru, píše o tom každý místní časopis a hned se také začne zvláštní zpráva do denních časopisů ve velkých městech, tak že zpráva ta putuje po celém světě. Ze ale Jonesovi sypala pouhých 15 bušlů po akru, o tom ani muk. V Rosalia, Wash., jsem se sešel s několika krajany a taktéž i ve Spokane. — Dále jsem se podíval do severního Idaho, kde jsem se sešel s Paul Clagstone, jenž vlastní asi 10,000 akrů v okresu Bonner. Pan Clagstone vystudoval práva na jedné velké koleji na východě, ale po vystudování místo provozování právnícké praxe zabral si ve zmíněném okresu domovinu mnoho mil od dráhy a kol města. Cestu si musel proklatit křovím a lesem a všechny potřeby si přivésti na soumarech (pack-horses), jelikož na vozovou cestu nebylo ani pomyslení. Na to se věnoval dobytčkáctví a setkal se s úspěchem. Pak začal kupovati okolní pozemky, až nyní vlastní onu velkou rozlohu. Značná část jeho pozemků je skulnatá a hodí se jen pro dobytkaření. Později se Clagstone oženil s dekou milionáře Kirka, již poznal za svých studentských let. Zdržel jsem se u Clagstoneů několik dní a byl jsem skvěle pohostěn. Musím doznati, že málo tak upřímných lidí jest k nalezení, zvláště mezi "lepší" třídou, mezi níž Clagstoneovi patří jak vzdělaním tak majetkem. Otdně jsem se pustil do Portland a zde uvízl. V roku 1909 jsem se opět pustil do Washingtonu, Idaho a Montany na pozemkovou loterii, pochodiv ale jako mnoho jiných, vrátil jsem se do Portland. V roce 1910 jsem navštívil Klamath Falls, Oregon, a českou osadu Malin. Vlak o krajíně té bylo napsáno dosti a proto nebudu o ní psati já. Minulé léto jsem s p. Janem Blažkem ze Schuyler, Nebraska, navštívil Kalifornii. Cestu naši popíši jako zlé, nebudu-li totiž obtěžovat. — Zde v Portland jest hezká hrstka Čechů. Mají zde Sokola a Čtenářský spolek. Spolky ty se na začátku tohoto roku spojily a zdárně pokračují. Vlastní zde svoji budovu, kterou tento rok opravily a přestavily, takže nyní mají stánek, za který by se nemusela hanbit žádná a silnější česká osada. — Budou-li si členští toho přáti, napíši v brzkou opět něco, neb toho mám dosti nastřádáno. S pozdravem všem čtenářkám a čtenářkám Frank M. Cuba.

Z WILBER, Nebr., 28. ledna 1912. — Milá redakce! Mnohdy přijde člověk na různé myšlenky. Nedávno čel jsem dopis od P. F. Fuchse od Kladna, kterýž vzpomíná na to učopené, avšak přece jen milé město. Nepamatuji se již, který to byl anglický cestovatel, jenž cestoval po Čechách a do stav se až do Kladna a dříve se s Výchvyky, nádraží to Kladna, pravil: "To druhý Manchester!" Všude kouř, jasné nebo ne. — Divím se, že se může někdo styškat po tom věčně kouřem a parou zamračeném vzduchu, kde ehvíli co ehvíli slyšet je pískání do všech tónů a všech výšek. Mohlo by se říci: Jen jedno jest Kladno a jen jediní jsou Kladnači. — Tím se stýská po tom a venkován se diví, že tam lidé nezpíomí v tom hluku a hmotu mimo závody, neřku-li uvnitř závodů, kde smrt aneb alespoň těžký úraz čeká na toho, kdo není dost opatrný. Ostatně tam, kde se nalézá tisíce lidí a strojů, není ani možno vyvarovati se neštěstí. Toť riziko práce! He, pan Fuchs, pravý Kladnač! Jemu se stýská po tom všem. Však není prý ani posledním. Zvláště lid tam. Přálo mi na mysli něco ze vzpomínek na ten, řekneme — umoučený lid. Ano, musel se tak říci, ač jest už zamstván v šeisziřnách aneb posl zemí, ve dne v noci, věděl den i v ne- děli po celý rok a druhý rok zase. Práce nikdy neustane a lid musí býti umoučen, vyšetlen až do úpadu — a přece se najde člověk, jenž se po tom stýská. Než myslím, že ne po tom, ale po tom hrubém, čím si Kladno, to druhé Kladno, shadí strasti toho prudho — Kladno veselí. Ale k věci! Lid tamější nemá už dnes ve zvyku hrbit hřbet před pány, jak tomu bylo dříve a je doand šle. Lid tamější už je za svým člem — jest, řekneme, probuzen. Kde se

vydělají hezké peníze, tam se také více utrácí a kde jsou peníze, tam se rádo pije a čím tíže se korunky vydělají, tím snáze se utrácí. Než pánu majitelům pivovaru to nestačilo, že vypije se spousta piva a zdrážíli je. Udělal se kartel čili trust a čtyři haléře na jednom litříčku přirazili. — Smad nikomu to nešlo, pod nos a tak se rokovalo, zahájit stávkou a nepít ho, ať si je sládeci pijí sami. Pivní krejcar jsme snesli a pili jsme pivo dál. Teď jsme si ale po- myslili: "Milí Kladnači, takhle to dále nejde, jest v tom suk, budeme stávkovat, však v tom už u- níme chodit." Nikdo by ani ne- věřil, co to musí býti odvaha vy- povědět stávkou a říci "nepijem", řeklo se "neřáráme" a dokázalo se dost. Proč by se nedokázalo nyní? "Prší, prší, jen se prší, na Kladně je pivo dražší" atd., atd. Co bylo tehdy písníček na dvanáctikrejarové pivo, pak bylo pivo třináctikrejarové a písníčky se musely přestat zpívat, nebo, šlo-li to, předělat. Však Kladna- čí znají spády. "Vařme si pivo doma," řeklo se, "každý si ho na- vařme jako "kafe" a budeme vy- dět, kdo píše ke křížku." A va- řilo se, nejdříve jen pro smích, pak více a více a konečně byly časopisy plny příprav k domácí vý- robě piva, hned odměněn na vá- rky o 25 až 50 litrech. A šlo to va- řit. S pitím ale byla již potř. — Sládeci se smáli, pak trnuli strachem, že snad jejich umění přijde v nivec, až konečně i oni šli k či- nům. Ale skláplo jim. Každý prý si může doma uvařit pro sebe co chce, jen když to neprodává. A domácí pivo se neprodávalo. A chudák sládek byl rád, když jeho domácí výrobek chutnal jeho přá- telům. Než nemělo tak být. Cho- pila se toho e. a k finanční stráž a požadovala plat z každé várky. — Pivovar je prý nucen ohlásit, kdy chce vařit, a tedy i domácí várka musí být ohlášena, jak se sluší a patří z nařízení zákona. To prý ne, to by tak hrálo, aby si jeden nemohl doma uvařit, co sám chce — a zakazovat to, jest prý proti zákonu. "Finančník" však mno- ho nedbal, přišel a prohlížel hrnce, kde je káva a kde pivo. Ovšem že mnohdy odešel s dlouhým nosem, ale povinnost a služba přede vším. Pak přišly archy, vyměřující daň z piva. Kladnači se všemu tomu smáli, byli rádi, že hmlí celou státní finanční stráž a to jim sta- řilo. Hůře bylo s pivem. Leckdes jsem je zkoušel, nestalo se mi nic. Slyšel jsem sice tu a tam: "Mně se stalo to a mně zase ono, ale do- druhé to udělám takto a uvidíš, že bude pivo jako malva. Jen přijď a uvidíš, že se nebudeš smát. Tu- hle je černé na bílém, jak se má pivo vařit a já je tak vařím." — Přišel jsem jinam a musel jsem do sklepa, kde bylo asi padesát "čer- ných" litrových a patentními "špunty" a vedle soused čerstvé- ho, v němž dříve snad bývalo zelf. Inu, pivo se vaří jinak, než "ka- fe." V kuchyni kama žhavá a hrnce slušné velikosti nasvědčova- lý tomu, že se vaří slušná zřoba. Hlava domácnosti chodila kolem a na její vážném počínání bylo znát, že si slává na váree záležet. Jinak ovšem soudila jeho stábi polovi- ce: "Kdybys viděl, co se mne na- zlobí, Ani oběd nemohu uvařit! Všude jen jeho hrnce. Kdyby dal s tím už pokoj." Že prý tomu ne- rozumí, ale ráda se napije a já musel pít též. Přinesli tři láhve "černého". Nemoha se dočkat, ot- vřím "patent", hum, a už to bylo, celý obsah lahve na stropě. Bylo mi, jako by byl malý hrom udeřil zrovna vedle mne. Tak prý se pivo otvírat nesmí, to prý není voda z pivovaru, nýbrž pivo silné, které on sám vaří. K tomu třeba umění. Nalil. Nebylo to sice jas- né jako jiné, ale mnohem lepší. — "Jen pij! Nu, může se to pít, ale to víš, to je první várka, ale čím dál tím bude pivo lepší. Naš jim to draze platit." Toť jen malá u- kážka, jak si umí Kladnači pos- mákat. A dalo by se o domáciu vaření vyprávět mnoho rozmar- ných příběhů. Slyšel jsem též jednoho "finančníka" vyprávět: "Muselo by nás být stokrát tolik a klob ví, jestli bychom i pak sta- řili kontrolovat, kde a kolik piva si lidé naváří. Není to snad proti zákonu, ale dostali jsme instruk- ce." Na tom přestává váš

F. M. Scoblik,
český právník
a obhájce.
VEREJNÁ PRAXE.
Security, Block - TYNDALL, S. O.
Jos. J. Panuška
1260 1/2 jižní 16. ulice.
Pozemkové obchody v českém dia-
lektu v Omaze, v South Omaze a v
Henson. — Požární a úrazové pojištění.
ABSTRAKTY NÁROKŮ. — VEREJNÉ
NOTARSTVÍ.
Hodiny: Od 7 do 10 večer a v sobotu
od 8 hodin odp. do 8 hod. večer. 808
Tel. Doug. 5737. Přijďte kdykoli večer

Jos. L. Padrnos
právník a vojenský notář.
Spolehlivý zástupce u všech soudů. —
Ojářuje 168 proti obci a sejmě
položenosti.
Tel. Douglas 4425. 14-11
16. a William ulice, Omaha, Neb.

C. H. Kubát,
právník a vojenský notář.
V oboru svém zkušený. Spolehlivý
zástupce u všech soudů.
103 Barker Block. 15. a Farnam.
Tel. Doug 6867. Omaha, Neb.

Adolf A. Tenopír,
český právník.
Úřadovna roh 16. a Dodge ulice
přes ulici od Hayden Bros. ob-
chodu.
Omaha, Neb. Tel. Doug. 1108
Vojenský notář.

J. P. GUTH
ARCHITEKT
Úřadovna: 516 Paxton Bld.
Telefon Red 1937
OMAHA, 21f NEBRASKA

Spolehlivé pojištění na život
za skutečnou cenu u
WOODMEN of the WORLD
(Děvátí Světa)
české tábory v Omaze a
South Omaze.
Nejdrahoccennějším pokladem
lidské bytosti jest zajištěn
DOBŘÝ ZRAK
Pozorujete-li, že vaše oči
se kalli a váš zrak že slab-
ne, neodkládejte a nechte svůj zrak
zrozkoumati u zkušeného optika. Nej-
lepší zrakou o úplném uspokojení při
přispůsobení brejli jest vyjádření se sta-
a sta krajanů, kteří v oboru to se
moci hledali. Graduoval jsem jednu
a nejlepší škol a mimo to mám státní
povolání.
A. CECHEA, český optik a zlatník.
1248 jižní 13. ul. Omaha, Neb.

**Česká bylinná a kořín-
ková mast.**
Hojí čerstvé a zastaralé rány,
otrvau krve, reumatism, lišej,
oční neduhy, zlatou žlu utd.
Krabíčka stojí 50c., poštou 55c.
K dostání u jednotlivých a vyrábí-
telky. 18-3m

Mrs. Rosie Kretschmer,
3021 So. 19. St., Omaha, Neb.

Chcete dobré a levné zboží?
Uvěřte zkušku s následující nabí-
dkou, již učinie na tento měsíc. 5 liber
velmi chutných pražských salámů ob-
držte zdarma, když si od nás koupíte
3 galony Bohemian Style Whisky po
\$2.25 galion, což dává celkově \$4.50.
Nechcete-li kuřáku, můžete šládní 5
galonů Kalif. Port Vina za tu samou
cenu. Salám jest od boh. Hláša. Když
se šládní nebudí, šládně jej bude všemo
vrátit. 29-3c

RIHA SUPPLY CO.,
2102 So. Kadeis Ave., Chicago, Ill.

Velký výběr
obřech a lesních savadlaných po-
smků, jakob i fazen v Minnoscit,
Wisconsin, Michiganu a Kanadě. V
seověh velkonocti od velkých měst
St. Paul a Minneapolis. Domní dobř
přiléhlost ku koupí dobř a lacině št
dy. Píšte na: F. B. MATLAICH, česky
překladač jazyků, 370 Robert St.,
St. Paul, Minnesota. 17-6mC